

Když přijdu domů,
nikdy nevím kam si sednout.

Veletržní 11
Brno
2013

Zdeněk Ryneš/Ivana Bendová/Magdalena Borovková

bílá židle, kterou jsem si dovezla z domu. Je má nejoblíbenější. chováme na ní šneky v akváriu. židle měla zelenou sukýnku. pořád padala, ale vypadala mile. nemůžu si vzpomenout odkud je ta samolepka. nikdy jsem na ní nesesedl.

polstrovaná tonetka. nejnovější židle. zachránili jsme ji, když ji vyhazovali z letohrádku Mitrovských naproti našemu domu. když jsem jednou snídal, viděl jsem jak z letohrádku vyhazují židle. dojedli jsme a šli se tam podívat. přinesli jsme tři trochu nalomený židle, ale mají hezký potah. všichni nám je závidí.

polstrovaná tonetka. nejnovější židle. zachránili jsme ji, když ji vyhazovali z letohrádku Mitrovských naproti našemu domu. sedím na ní já u pracovního stolu. když jsem jednou snídal, viděl jsem jak z letohrádku vyhazují židle. dojedli jsme a šli se tam podívat. přinesli jsme tři trochu nalomený židle, ale mají hezký potah. všichni nám je závidí.

židle zachráněná z letohrádku. dali jsme ji magdě. nemá opěrky na ruce. mám ji stále u stolu, je měkounká, příjemná na dotek, semiš, vždycky na ní zůstane otisk mého zadku. pochází ze zámečku vedle našeho paneláku. nechtěla bych jí nikomu dát.

židle v kuchyni. původní, patří k bytu. myslím, že je z ikei. není vedle lednice. když sedím tady, koukám, co se děje v parku a u letohrádku. pohybují se tu pořád ty stejní lidi. nejradši máme prasopsa a lebku. je příjemné něco sledovat u jídla. dvě stejné židle, liší se jenom tím, že jedna je vpravo a druhá vlevo od stolu, což dává různý úhly pohledu na místnost - kuchyň

používá ji gábi jako multifunkční objekt. různě ji obkládává věcmi, které se stále mění. někdy to jsou vážně zajímavé kompozice. vypadá to jako sochy. nevím, kde jsme k ní přišli, už je to dávno, ale bylo to někde u popelnic.

židle v kuchyni. dá se zasunout pod stůl. špatně se na ní sedí. našli jsme ji na ulici. nesnáším když tady musím sedět. pořád sjíždím dopředu nebo dozadu. tak blbě nakloněnou židli jsem ještě neviděl. když na ní sedím zaberu celou kuchyni a pořád se musím někomu uhýbat. půlžidle - je dřevěná židle - stolička pod kuchyňským stolem. její sedátko se trochu svažuje, ale dá se na ní pohodlně sedět obkročmo nebo na turka, z jejího místa je dobře vidět ven do parku.

židle v kuchyni. původní, patří k bytu. myslím, že je z ikei. je vedle lednice.
z tohoto místa pozoruji dopravní situaci na křižovatce před domem (je to spíš blbá zatáčka). někdy tam stojí tolik aut že nikdo nemůže projet. nehodu jsem ještě neviděl.
dvě stejné židle, liší se jenom tím, že jedna je vpravo a druhá vlevo od stolu, což dává různý úhly pohledu na místnost - kuchyň

museli jsme je dát ven protože překážely. mělo to být jen na chvíli, už tam budou druhou nebo třetí zimu a je to na nich znát.
už si vůbec nepamatuju kde jsme k ní přišli, ale je určitě z ulice. myslím, že jsme ji vezli odněkud šalinou.
trochu stabilnější dřevěná, na tu si sedám moc ráda, když jdu na cigaretu. někdy koukám z okna jak na ní prší a je mi to trochu líto, ale domu jí nevezmu.

nejošklivější a nejmíň pohodlná ze všech. nutí mě sedět v předklonu. nějak to jde poladit, ale je to jen na chvíli.
tuhle točící židli nám dala domácí. je hrozně nepraktická. když jsme ji vezli z kočárkárny, jezdili jsme na ní z rampy u zadních dveří.
kancelářská židle - židle na kolečkách, ani nevím, jestli jezdí. je zastavená z druhé strany mé postele, krásně tam pasuje a používám jí na odkládání batohu nebo menších věcí, které nechci doma zapomenout, když odcházím.

není moje, ale tak rok jsem na ní seděl. gábi mi jí změnila za tu velkou točící. když na ní sedím, jenom někam popojíždím a nezvedám se. sousedka ze 4. to nesnáší.
žlutá židle z ikea. stejnou mám v atelieru. sedí se na ní dobře. je jezdící, dojedeš kam potřebuješ.

magda ji používá jako noční stolek. našli jsme ji po cestě do školy u protějšího paneláku na docela rušné ulici. řekli jsme si, že jestli tam bude až půjdeme zpátky, vezmeme si ji. byla tam, takže je naše.

dřevěná židle u postele - dřív byla navíc a překážela nám v pokoji, teď ji používám jako noční stolek a na její záda si věším klíče, když přijdu domů. nikdy jsem na ní neseděla

je špinavá od nějaký omítky. vyhodili ji protože vůbec není stabilní. máme ji na balkoně, když chodíme kouřit. musí být dobře zapřená o zábradlí, jinak je nebezpečná.

je od nějakýho betonu, když jsem na balkoně sprejovala, nastříkala jsem ji trochu na červeno.

malá, rozpadlá židle, dřevěná. stojí asi jenom proto, že je zapřená o zábradlí balkonu. nerada si na ní sedám, moc jí nevěřím, a když, ještě se přidržím.

museli jsme je dát ven protože překážely. mělo to být jen na chvíli, už tam budou druhou nebo třetí zimu a je to na nich znát.

tuhle židličku mám už od mala. byla v koupelně a já na ní seděla a čekala až mi uschnou vlasy, aby nikde nebylo mokro. na střední jsem ji nabarvila na růžovo se žlutýma puntíkama. pak jsem si ji dovezla do brna jako noční stolek.

je tam ještě jedna maličká, nesesdá se na ní. taky má svoje pevný místo, protože je přivázaná k balkónu šňůrou na prádlo. byla dřív červená.

bílá židle. nalezena před panelákem u nás ve dvoře. je oprýskaná, ale sedí se na ní dobře. když si na ni sedneš, obělí ti oblečení. proto jsme ji vzali radši do atelieru. z balkonu jsme uviděli židli naproti přes dvůr. pozorovali jsme ji. chtěli jsme ji. jeden z nás zůstal nahoře a dával znamení jestli někdo nečumí. pak jsme židli vzali a odnesli domů.